

2 Счетоводна политика (продължение)

2.1 База за изготвяне на финансовия отчет (продължение)

(г) Нови или изменени Стандарти и Тълкувания, които все още не са одобрени от Европейския съюз (продължение)

МСФО 9, “Финансови Инструменти: Класификация и Оценка”. МСФО 9, издаден през ноември 2009 г., заменя онези части на МСС 39, свързани с класификацията и оценяването на финансови активи. Впоследствие, във връзка с класификацията и измерването на финансови задължения, МСФО 9 беше изменен отново през октомври 2011 г. През декември 2012 г., Стандартът бе изменен с цел да: (а) промени датата на влизане в сила за годишни периоди, започващи на или след 1 януари 2015 г. и (б) добави преходни оповестявания. Ключови характеристики на стандарта са:

- Изисква се финансовите активи да се класифицират в две категории за оценка: такива, които следва да бъдат оценявани впоследствие по справедлива стойност и такива, които да бъдат оценявани впоследствие по амортизирана стойност. Решението следва да се вземе при първоначално признаване. Класификацията зависи от бизнес модела на предприятието за управление на неговите финансови инструменти и договорените паричните потоци на инструмента.
- Инструмент впоследствие се измерва по амортизирана стойност, единствено ако е дългов инструмент и ако и двете условия: (а) целта на бизнес модела на предприятието е да задържи актива за събиране на договорени парични потоци, и (б) договорените парични потоци на актива представляват плащания само на главница и лихви (в смисъл, има само “основни характеристики на заем”); са в сила. Всички други дългови инструменти се оценяват по справедлива стойност в печалбата или загубата.
- Всички капиталови инструменти се оценяват впоследствие по справедлива стойност. Капиталови инструменти, държани за търгуване, ще се оценяват по справедлива стойност в печалбата или загубата. За всички други капиталови инвестиции може да се направи окончателен избор при първоначалното признаване да се признаят по-скоро нереализирани и реализирани печалби и загуби чрез друг всеобхватен доход, отколкото печалба или загуба. Необходимо е да няма рециклиране на печалбите и загубите по справедлива стойност към печалбата или загубата. Този избор може да бъде направен на основание „инструмент по инструмент”. Дивидентите следва да се представят в печалбата или загубата дотогава, докогато представляват възвръщаемост на инвестиция.
- Повечето от изискванията на МСС 39 за класификация и оценка на финансови задължения не бяха променени в МСФО 9. Ключова промяна е, че ще се изисква предприятието да представи резултатите от промените в собствения му кредитен риск на финансови задължения, определени по справедлива стойност чрез печалба или загуба в друг всеобхватен доход.

2 Счетоводна политика (продължение)

2.1 База за изготвяне на финансовия отчет (продължение)

(г) Нови или изменени стандарти и тълкувания, които все още не са приети от Европейския съюз) (продължение)

Подобрение на Международните Стандарти за Финансови Отчети (издадени през май 2012 г. и в сила за годишни периоди започващи от 1 януари 2013 г.). Подобренията се състоят в измененията на пет стандарта. МСФО 1 е променен, за да: (i) разясни, че ако едно предприятие поднови прилагането на МСФО при изготвяне на финансовите си отчети може или да повтори прилагането на МСФО 1 или да приложи МСФО ретроспективно, все едно никога не е прекратявало прилагането им и (ii) да добави освобождаване от прилагане на МСС 23 „Разходи по заеми” ретроспективно за предприятия прилагащи МСФО за първи път. МСС 1 е изменен, за да разясни, че не е задължително оповестяване на трети баланс в приложенията, който се представя в началото на предходния период, тъй като е бил съществено повлиян от корекция на грешки в предходни периоди, промяна в счетоводната политика или рекласификация поради представяне, а се изисква, когато предприятието доброволно решава да добави допълнителни сравнителни отчети. МСС 16 е изменен, за да разясни, че ако оборудване, което се използва повече от един период се класифицира като имоти, машини и съоръжения, а не като материален запас. МСС 32 е изменен, за да даде допълнителни насоки, че данъчните задължения в резултат на изплатени дивиденди на собствениците се отчитат в отчета за доходите, както винаги е било изисквано от МСС 12. МСС 34 е изменен, за да бъдат съобразени изискванията му с тези на МСФО 8. МСС 34 ще изисква оповестяване на мярка за оценка на общите активи и пасиви на оперативен сегмент, само ако тази информация е предоставяна на регулярна база на главния експлоатационен ръководител и има съществена промяна в тези мерки от последните годишни финансови отчети.

Преходни изменения в ръководството към МСФО 10, МСФО 11 и МСФО 12 (издадени на 28 юни 2012 г. и влизащи в сила за годишни периоди започващи от 1 януари 2013 г.). Измененията разясняват насоките за преход в МСФО 10 Консолидирани финансови отчети. Предприятията прилагащи МСФО 10 трябва да оценят контрола в първия ден на годишния период, в който МСФО 10 е приложен и ако заключението за консолидация съобразно МСФО 10 се различава от МСС 27 и ПКР 12, непосредствено предхождащият период (2012 г. за предприятия изготвящи финансов отчет за календарна година и прилагащи МСФО 10 през 2013 г.) се коригира, освен ако не е практически приложимо. Изменението също така въвежда допълнително освобождаване в МСФО 10, МСФО 11 „Съвместни споразумения” и МСФО 12 „Оповестяване на дялови участия в други предприятия”, ограничавайки изискванията за корекция на сравнителната информация само за непосредствено прехождания сравнителен период. В допълнение, измененията ще премахнат изискванията за представяне на сравнителна информация в оповестявания свързани с неконсолидирани структурирани предприятия за периоди преди прилагането на МСФО 12.

„ХИБРИДЕН ЦЕНТЪР ПО СВИНЕВЪДСТВО” АД
ПРИЛОЖЕНИЯ КЪМ ФИНАНСОВИЯ ОТЧЕТ (ПРОДЪЛЖЕНИЕ)
31 ДЕКЕМВРИ 2012 г.

2 Счетоводна политика (продължение)

2.1 База за изготвяне на финансовия отчет (продължение)

(2) Нови или изменени Стандарти и Тълкувания, които все още не са одобрени от Европейския съюз (продължение)

Изменение на МСФО 10, МСФО 12 и МСС 27 – Инвестиционни предприятия (издадени на 31 октомври 2012 г. и в сила за годишни периоди, започващи на или след 1 януари 2014 г.). Изменението въвежда дефиницията на инвестиционно предприятие, като предприятие, което (i) получава средства от инвеститори с цел предоставянето на услуги по управление на инвестициите (ii) поема ангажимент към инвеститорите си, че дейността на предприятието са инвестиции само с цел увеличаване на капитала или инвестиционен доход (iii) оценява инвестициите си по справедлива стойност. Изисква се инвестиционното предприятие да отчита дъщерните си дружества по справедлива стойност в печалбата или загубата, както и да консолидира само тези дъщерни дружества, които предоставят услуги, които са свързани с инвестиционните дейности на предприятието. МСФО 12 е изменен, за да въведе изискванията за оповестяване, включително направените съществени преценки дали едно предприятие е инвестиционно предприятие, на информацията относно финансова и група подкрепа предоставена на неконсолидирано дъщерно дружество без значение дали има намерение тази подкрепа да бъде предоставена или вече е направено.

2.2 Сделки в чуждестранна валута

(1) Функционална валута и валута на представяне

Отделните елементи на финансовия отчет на Дружеството се оценяват във валутата на основната икономическа среда, в която то извършва дейността си (“функционална валута”). Финансовите отчети са представени в български лева, която е и функционалната валута и валутата на представяне на Дружеството. Българският лев е с фиксиран курс към еврото от 1 януари 1999 г. по силата на въведения валутен борд в България. Паричните активи и пасиви в чуждестранна валута се отчитат по заключителен курс на БНБ към датата на баланса.

(2) Сделки и салда

Сделките в чуждестранна валута се трансформират във функционална валута, като се прилага официалния курс за съответния ден. Печалбите и загубите от промяна във валутните курсове, възникнали в резултат на разплащания по сделки в чуждестранна валута, както и от преоценка по заключителен валутен курс на деноминиранияте в чуждестранна валута активи и пасиви се признават в печалбата или загубата.

2 Счетоводна политика (продължение)

2.3 Имоти, машини и съоръжения (ИМС)

Категорията „земи и сгради” включва основно производствените помещения, офиси и магазин. Дружеството избира като своя счетоводна политика за тази група модела на преоценената стойност. Към 31 декември 2012 г. е извършена оценка по справедливи стойности от лицензиран оценител на база на пазарни доказателства. Земята и сградите са представени по преоценена стойност, която е справедливата стойност на активите към датата на преоценката, като е формиран преоценъчен резерв с направената корекция на балансовите им стойности. Отразен е и ефект върху отсрочените данъци като резултат от направената преоценка. Натрупаната амортизация към датата на преоценката е елиминирана срещу брутната преносна стойност на актива и получената нетна сума се коригира до преоценената стойност на актива.

Справедливата стойност на земите и сградите, отчитани по преоценъчния модел в съответствие с МСС 16, са подновявани достатъчно регулярно, за да подсилят балансовата стойност да не се различава съществено от справедливата цена в края на отчетния период. Ако няма пазарно базирани данни за справедливата цена, тя се определя използвайки доходния подход (или подхода на амортизираните разходи за подмяна).

Ръководството обновява отчетната стойност на земите и сградите, отчитани по преоценъчния модел към отчетната дата чрез използване на пазарно установени доказателства и е удовлетворено, че съществуват достатъчно такива, които да подкрепят балансовите стойности. Дружеството осъществява дейността си в сектора на хранително-вкусовата и аграрната икономика в страната, които към края на отчетния период и до момента не са съществено негативно повлияни от описаните по-горе ефекти на кризата по света. Наличната информация за икономиката, в това число за тези два сектора, както и информацията за цените на отделните видове имоти в страната и тенденциите за развитие на тези цени дават основание на ръководството да счита, че балансовите стойности на земите и сградите към датата на баланса не се отличават съществено от техните справедливи цени. При тази преценка е взето под внимание и това, че справедливата цена е стойността, на която имотите могат да бъдат продадени между добре осведомени и желаещи да извършат това страни в справедлива сделка, като „желаещ продавач” не е притиснат продавач, който би продал на каквато и да е цена.

Увеличенията на балансовата стойност, произтичащо от преоценка, се признава в другия всеобхватен доход и се натрупва като преоценъчен резерв в собствения капитал. Увеличението от преоценка обаче се признава в печалбата или загубата, доколкото възстановява обратно намаление от преоценка на същия актив, което преди това е било признато в печалбата или загубата. Намаленията, които компенсират предходни увеличения относно един и същ актив, се признават в другия всеобхватен доход и намаляват преоценъчния резерв в собствения капитал; всички други намаления се отнасят в печалбата/загубата за периода. Резервът от преоценки, включен в собствения капитал, се реализира чрез прехвърляне на части към неразпределената печалба при амортизирането и отписването на актива. Прехвърляното от преоценъчния резерв към неразпределени печалби не се извършва през печалбата или загубата.

2 Счетоводна политика (продължение)

2.3 Имоти, машини и съоръжения (ИМС) (продължение)

Машини, съоръжения и транспортни средства са посочени по историческа стойност, намалена с начислената амортизация и евентуална обезценка. Историческата цена включва всички разходи, които са пряко свързани с придобиването и въвеждането в експлоатация на активите.

Последващите разходи се прибавят към балансовата стойност на актива или се отчитат като отделен актив, само когато се очаква, че Дружеството ще получи бъдещи икономически изгоди свързани с употребата на този актив и когато отчетната им стойност може да бъде достоверно определена. Всички други разходи за поддръжка и ремонт се отразяват като текущи в периода, в който са извършени.

Амортизацията се начислява по линейния метод с цел разпределяне на разликата между балансовата стойност и остатъчната стойност върху полезния живот на активите, както следва:

Сгради	16-25 години
Машини и съоръжения	7-20 години
Дълготрайни биологични активи	2- 6 години
Инвентар и транспортни средства	3- 8 години

Земите и разходите за придобиване на ИМС не се амортизират.

Остатъчната стойност и полезния живот на активите се преразглеждат, и ако е необходимо, се правят съответни корекции към всяка дата на изготвяне на финансовия отчет.

Балансовата стойност на актива се намалява до възстановимата му стойност в случаите когато балансовата стойност на актива е по-голяма от неговата очаквана възстановима стойност.

Печалбите и загубите от продажба на ИМС се определят като се сравнят приходите от продажбата с балансовата стойност и са включени в другите приходи в отчета за всеобхватният доход.

Разходите по заеми за придобиване на ИМС се отчитат като текущи разходи през периода, за който се отнасят, понеже дружеството няма отговарящи на условията за капитализация активи.

2.4 Нематериални активи

Разходи по придобиване на софтуер се отчитат като актив по историческа стойност намалена с начислените от придобиването им амортизация и обезценка. Те се амортизират по линейния метод за периода на техния полезен живот от 6 - 7 години. Нематериалните активи не се преоценяват. Ръководството извършва годишни прегледи на подлежащите на обезценка активи и в случаите, когато балансовата стойност на актива е по-висока от неговата възстановима стойност, той се обезценява до възстановимата си стойност.

2 Счетоводна политика (продължение)

2.5 Биологични активи и животновъдна продукция

Като биологични активи се отчитат отглежданите от Дружеството животни – свине. Като нетекущи активи се отчитат животните, представляващи основни стада (продуктивни животни), а като текущи активи – младите животни и животните за уговяване. В баланса са представени по себестойност, тъй като не съществува активен пазар по смисъла на приложимите счетоводни стандарти и не може да се определи с достатъчна сигурност приложима нетна продажна стойност, която да послужи за представяне в баланса на биологичните активи, съгласно изискванията на МСС 41 Земеделие. Биологичните активи при тяхното първоначално признаване в баланса са оценявани по цена на придобиване/себестойност. Себестойността на прираста се формира от стойността на преките и косвени производствени разходи за отглеждане и уговяване. Себестойността на приплодите включва разходи за отглеждане на продуктивните животни, в т. ч. техния разход за амортизации за периода. Нетекущите биологичните активи се оценяват по цена на придобиване/себестойност без начислената амортизация и обезценки. Амортизацията се начислява по линейния метод с амортизационни норми в размер на 15% през полезния живот на активите, представляващ продуктивния период на нерезите и свинете майки. Когато балансовата стойност на активите е по-голяма от тяхната възстановима стойност, балансовата стойност се намалява до възстановимата стойност.

Добитата животновъдна продукция се оценява по справедлива цена без разходите при продажбата при първоначалното и признаване. Справедливата цена на животновъдната продукция се определя въз основа на продажната цена за съответния месец.

2.6 Обезценка на нефинансови активи

Активи, които се амортизират, се преглеждат за наличие на обезценка, когато са на лице събития или има промяна в обстоятелствата, подсказващи, че балансовата стойност на активите не е възстановима. За загуба от обезценка се признава сумата, с която балансовата стойност надхвърля възстановимата. Възстановимата стойност е по-високата от нетната продажна стойност и стойността в употреба. За да се определи стойността в употреба, активите, в това число основните стада, се групират в най-малките възможни разграничими единици, генериращи парични потоци. Нефинансовите активи, които са обезценени, се преглеждат за вероятно възстановяване на обезценката към всяка дата на баланса.

2.7 Финансови активи

Финансовите активи, притежавани от Дружеството, представляват заеми и вземания. Заеми и вземания са недеривативни финансови активи с фиксирани или определени плащания, които не се котират на активен пазар. Те възникват, когато Дружеството дава парични средства, стоки или услуги директно на дебитора без намерение да търгува с тези разчети. Те са включени в текущите активи, с изключение на тези с падеж повече от 12 месеца след датата на баланса, които се класифицират като нетекущи. Заемите и вземанията на Дружеството се включват в счетоводния баланс в категорията на „търговски вземания” и „парични средства и еквиваленти” (Приложение 2.9 и 2.10).

2 Счетоводна политика (продължение)

2.7 Финансови активи (продължение)

Те първоначално се отчитат по справедлива стойност заедно с разходите по транзакцията. Заеми и вземания се отписват, когато правата за получаване на паричните потоци от инвестиции са изтекли или са били прехвърлени и Дружеството е прехвърлило в съществена степен всички рискове и изгоди от собствеността. Заемите и вземанията, се оценяват по амортизуема стойност, използвайки метода на ефективния лихвен процент.

Към всяка дата на баланса Дружеството оценява дали съществуват доказателства за това, че финансов актив или група от финансови активи подлежи на обезценка. Тестването за обезценка е описано в приложение 2.9.

2.8 Материални запаси

Материалните запаси се оценяват по по-ниската от себестойност и нетната реализуема стойност. Стойността при потребление на материалните запаси се определя по метода средно-претеглената стойност. Себестойността на готовата продукция и незавършеното производство се образува от стойността на вложените материали, труд, осигуровки, амортизация, други преки разходи и не включва разходите за лихви. Нетната реализуема стойност представлява очакваната продажна цена в нормалния ход на дейността, намалена с разходи за довършване и тези свързани с реализацията.

2.9 Търговски вземания

Търговските вземания са дължими суми от клиенти за продажба на стоки и услуги, извършвани в обичайния ход на стопанската дейност. Ако събирането на вземането се очаква да бъде до една година или по-малко (или нормалния цикъл на стопанската дейност е по-дълъг), те се класифицират като текущи активи. В противен случай, са представени като нетекущи активи.

Търговските вземания се признават първоначално по справедлива цена, а впоследствие по амортизирана стойност като се използва метода на ефективния лихвен процент намалена с евентуална провизия за обезценка. Провизия за обезценка се прави в случай, че съществува обективно доказателство, че Дружеството няма да бъде в състояние да събере всички дължими суми, съгласно първоначалните условия по отношение на съответния разчет. Значими финансови затруднения на задълженото лице, вероятност за банкрут или финансово реструктуриране или невъзможност за изплащане на дълга се приемат като индикатор, че търговското вземане е обезценено. Сумата на провизията е равна на разликата между балансовата стойност на вземането и сегашната стойност на очакваните бъдещи парични потоци дисконтирани с първоначалния ефективен лихвен процент. Балансовата стойност на актива е намалена чрез използването на корективна сметка, а стойността на загубата се отразява в отчета за всеобхватният доход към други разходи. Когато търговско вземане е несъбираемо, то се отписва от корективната сметка на търговските вземания. Последващо възстановяване на стойността, която е обезценена се отразява в намаление на други разходи в отчета за всеобхватният доход.

2 Счетоводна политика (продължение)

2.10 Парични средства и еквиваленти

Паричните средства и паричните еквиваленти се отчитат по историческа цена и включват пари в брой, по банкови сметки и други високо ликвидни краткосрочни инвестиции с първоначален падеж до 3 месеца. За целите на отчета за паричния поток, паричните средства и паричните еквиваленти включват пари в брой и в банкови сметки и други високо ликвидни краткосрочни инвестиции с първоначален падеж до 3 месеца.

2.11 Акционерен капитал

Обикновените акции са класифицирани като основен капитал. Разходите по издаване на нови акции или опции се показват като намаление на собствения капитал, нетно от данъци по постъпленията от емисията.

2.12 Търговски задължения

Търговските задължения са задължения за заплащане на стоки или услуги, които са били придобити от доставчици в обичайния ход на стопанската дейност. Търговските задължения се класифицират като текущи задължения, ако плащането е дължимо в рамките на една година или по-малко (или нормалния цикъл на стопанската дейност е по-дълъг), ако случаят не е такъв, те се представят като нетекущи задължения.

Търговските задължения се признават първоначално по справедлива цена, а в последствие по амортизирана стойност като се използва метода на ефективния лихвен процент.

2.13 Заеми

Заемите се признават първоначално по справедлива стойност, намалена с направените разходи по извършването на транзакцията. В последствие заемите се отчитат по амортизирана стойност; всяка разлика между дължимите плащания (нетирани с разходите по извършването на транзакциите) и стойността на заема се признава в печалбата или загубата през периода на заема, като се използва метода на ефективната лихва.

Заемите се класифицират като текущи задължения, освен ако Дружеството има безусловно право да отсрочи уреждането на задължението за период най-малко 12 месеца след датата на счетоводния баланс.

2.14 Доходи на наети лица

Дружеството не управлява задължителни или доброволни пенсионни фондове. Изплащането на пенсии остава задължение на Националния осигурителен институт. Дружеството плаща данък върху дохода на физически лица, вноски за социално и здравно осигуряване, както и за „Универсален пенсионен фонд”, съгласно действащата в страната нормативна уредба. Разходите за пенсионно осигуряване се признават в печалба и загуба за периода, за който се отнасят.

Според Кодекса на труда в момента на придобиване право на пенсиониране Дружеството дължи на своите служители шест месечни заплати, ако са работили за дружеството през последните 10 години преди пенсиониране. Това възнаграждение се отчита като дългосрочен доход, за който се начислява провизия като се прилага метода на прогнозните единици.

2 Счетоводна политика (продължение)

2.14 Доходи на наети лица (продължение)

Дългосрочното задължение за обезщетение при пенсиониране представлява сегашната стойност на задължението към 31 декември 2012 г., в случай на пенсиониране на служителите, според актюерските изчисления, извършени от ръководството на Дружеството.

2.15 Провизии

Провизии се начисляват, когато Дружеството има правни или конструктивни задължения в резултат на минали събития, за чието погасяване е вероятно да бъдат използвани активи и други ресурси, и които могат да бъдат надеждно оценени. Не се начисляват провизии за бъдеща оперативна загуба.

Провизиите се оценяват по настояща стойност на разходите, които се очаква да бъдат необходими за погасяване на задължението с използване на данъчна ставка, която отразява пазарните лихвени нива и настоящата стойност на парите и рисковете, специфични за задължението. Увеличението на провизията поради изминалото време се признава като разходи за лихви.

2.16 Текущи и отсрочени данъци върху дохода

Текущият данък върху дохода се изчислява на база действащите данъчни закони към датата на баланса в страната. Ръководството периодично преоценява позициите си, отразени в данъчните декларации, във връзка със ситуации, в които приложимата данъчна нормативна уредба, подлежи на тълкувания. То също така отчита провизии, където е необходимо, за сумите, които се очаква да бъдат платени на данъчните власти.

Отсроченият данък върху дохода се признава, като се прилага балансовият метод, на база на временните разлики, произлизащи между данъчните основи на активите и пасивите и техните балансови стойности във финансовия отчет. Не се отчита отсрочен доход върху дохода, ако той е резултат от първоначалното признаване на актив или пасив в транзакция, различна от бизнес комбинация, която по времето на операцията не се отразява нито на счетоводната, нито на облагаемата печалба или загуба. Отсрочените данъци се определят чрез прилагането на тези данъчни ставки и данъчната нормативна уредба, които са в сила или впоследствие са влезли в сила към датата на баланса и се очаква да бъдат приложени, когато съответните отсрочени данъчни активи на възникване или отсрочените данъчни пасиви се погасят.

Отсрочени данъчни активи се признават само до размера, до който е вероятно да са налице бъдещи облагаеми печалби, които да позволяват временните данъчни разлики да бъдат използвани. Отсрочените данъчни активи и пасиви се компенсират, когато има законно право за компенсиране на текущи данъчни активи с текущи данъчни пасиви и когато отсрочените данъчни активи и пасиви се отнасят за една и съща данъчна администрация.

2 Счетоводна политика (продължение)

2.17 Лизинг

Финансов лизинг – Дружеството е лизингополучател

Лизинг на имоти, машини и оборудване, при който Дружеството реално носи всички рискове и облаги, произтичащи от правото на собственост, се класифицира като финансов лизинг. При започването им, финансовите лизинги се капитализират по по-ниската от справедливата цена на лизинговото оборудване и сегашната стойност на минималните лизингови плащания. Всяко лизингово плащане се разпределя между задължението и финансовите разходи, така че лизинговото задължение да намалява с постоянен темп. Съпътстващите задължения по лизинга, намалени с финансовите разходи, се включват в други дългосрочни задължения. Всяко плащане по лизинга се разпределя между главница и лихва, така че да се постигне постоянен лихвец разход в процентно изражение, изчислен на база на остатъчната главница.

Имотите, машините и оборудването, придобити под формата на финансов лизинг се амортизират за по-късия от сроковете на полезен живот на актива и срока на лизинга.

2.18 Финансирания от правителството и по програми

Финансирания от правителството и по програми се отчитат по справедлива стойност, когато има достатъчно сигурност, че финансирането ще бъде получено и Дружеството ще спазва съпътстващите го условия. Финансирания от правителството и по програми се разсрочват и системно признават като други приходи в отчета за всеобхватният доход с цел съпоставянето им със съответните разходи, за чието компенсиране са предназначени. Финансирания от правителството и по програми, свързани със покупката на имоти, машини и съоръжения се посочват в баланса като разсрочени финансирания и се признават като други приходи в отчета за всеобхватният доход на база линеен метод за срока на очаквания полезен живот на съответните активи.

2.19 Признаване на приходите

Приходите включват справедливата цена на продадените стоки и услуги, нетно от данъци върху добавената стойност и предоставени отстъпки. Приходи се признават като следва:

Дружеството признава приходи, когато сумата на прихода може да бъде надеждно определена, когато е възможно предприятието да получи бъдещи икономически изгоди, и отговаря на критериите за всяка дейност на Дружеството, обяснени по-долу. Сумата на прихода не се приема за надеждно измерена, докато не се разрешат всички непредвидени обстоятелства свързани с продажбата. Дружеството основава своите преценки на историческите резултати, вземайки предвид вида на клиента, вида на сделката и особеностите на всяко споразумение.

2 Счетоводна политика (продължение)

2.19 Признаване на приходите (продължение)

(а) Продажба на стоки – продажба на едро

Дружеството отглежда и продава животни на едро. Приходите от продажби се признават, когато Дружеството е доставило стоката на търговеца на едро, клиента има пълната свобода да определя начините и цените за продажба, и няма неизпълнени задължения които биха могли да възпрепятстват приемането на стоката от търговеца. Доставка не се счита че е осъществена, докато стоките не се доставят на определеното място, рисковете от погиване и загуби не се прехвърлят на търговеца, или докато търговеца не приеме продуктите съобразно договора за продажба, уговорките за приемане на стоката са спазени, или докато Дружеството не събере обективни доказателства, че всички критерии за приемането са изпълнени.

Животните често се продават с отстъпки за количество. Продажбите се признават на база на цените определени с договорите за продажба, намалени с очакваните отстъпки за количество и върната продукция в момента на продажбата. Очакваният евентуален размер отстъпки и на върната продукция се определя на база на натрупания досегашен опит.

Приходите от продажби на стоки се признават, когато Дружеството продава стоката на клиента. Продажбите на дребно се извършват в брой.

(б) Продажби на услуги

Приходите от предоставени услуги се признават в отчетния период, в който са извършени, на базата на степента на изпълнение, определена като процент на извършените услуги до момента от всички услуги, които трябва да бъдат предоставени.

(в) Приходи от лихви

Приходите от лихви се признават пропорционално на времето, като се използва метода на ефективната лихва. При обезценка на вземане, Дружеството намалява балансовата му стойност до възстановимата му стойност, която представлява очакваните бъдещи парични потоци, дисконтирани на база на първоначалната ефективен лихва. Приходите от лихви по обезценените заеми се признават в зависимост от преценката на ръководството за тяхната събираемост.

2.20 Разпределение на дивиденди

Разпределението на дивиденди на акционерите на Дружеството се признава като задължение във финансовите отчети в периода, в който е одобрено.

3 Управление на финансовия риск

3.1 Фактори, пораждащи финансовия риск

Дейността на Дружеството е свързана с редица рискове, в това число пазарен риск (включващ ефекта от промяната на валутните курсове, риск от промяна на бъдещите парични потоци в резултат на промяна в пазарните лихвени нива), кредитен риск, ликвиден риск. Ръководството на Групата се стреми да намали възможните неблагоприятни ефекти върху дейността, свързани с тези рискове, като има за цел да намали евентуалните неблагоприятни ефекти върху финансовия резултат на Дружеството.

Управлението на риска се извършва от финансовия отдел на Дружеството. Този отдел установява и оценява финансовите рискове в тясно сътрудничество с ръководството. Дейностите, свързани с управлението на риска, макар и да не са формулирани писмено, имат за цел да покрият специфични области, като валутен риск, лихвен риск, кредитен риск и ликвиден риск.

(а) пазарен риск

(i) Валутен риск

България е основният пазар на Дружеството като съществената част от сделките се извършва в местна валута, която е фиксирана към еврото. Основните доставчици на Дружеството са чуждестранни лица като сделките с тях са деноминирани в евро. По този начин, рискът от промяна на валутните курсове е ограничен.

(ii) Ценови риск

Дружеството не е изложено на съществен риск от промяна в цените на продукцията и стоките си.

(iii) Риск от промени в паричните потоци и справедливите стойности в резултат на промяна на лихвените нива

Тъй като Дружеството няма значителни лихвоносни активи, приходите му и оперативните парични потоци са до голяма степен независими от промените на пазарните лихвени нива. Дружеството е изложено на лихвен риск, свързан с получени заеми. Заемите с плаващ лихвен процент излагат Дружеството на лихвен риск, свързан с отклонения на бъдещите парични потоци. Заемите с фиксиран лихвен процент излагат Дружеството на лихвен риск, свързан с промяна на оценката на бъдещата справедлива стойност на заемите. Дружеството получава заеми от Компанията - майка на фиксирани лихвени проценти, които се отчитат по амортизирана стойност, в резултата на което не е изложено на лихвени рискове.

(б) Кредитен риск

Кредитният риск се ръководи на групово ниво. Кредитният риск произлиза от пари и парични еквиваленти, от кредитни експозиции на търговци на едро и дребно, включително неизплатени вземания и договорени стопански операции. Дружеството няма съществена концентрация на кредитен риск. Политиката, която се следва, е продажбите да се извършват само с клиенти, които имат добра репутация по отношение на обслужване на задълженията си.